

ЩАДІТЬ ПРЕМІОВІ КАРТКИ НА ЦІННІ ПРЕМІИ.
ЗАЧІНІТЬ КУПУВАТИ ТЕПЕР
MAGNOLIA
i
STAR MILK

Щади́ть на котру бода́ адресу на протин-
ній сторині преміові́ картки на ізо-
стровану преміову лі́сту.

„Виванта́йтесь щадити преміові́ картки“

маєте, що народ то ви-
правно говорити в по-
літі — вбачає ви ма-
мистичною наурою. Що
жале збоятъ та дякує
за те, що допустерпів
моєму сказати я — се-
найкраще свідчи знає,
що не виключно
допомоги просвітячи-
надо ви лиші вчати. Часи
те давно — і ви абі пі-
рідом абі народ нас

[illegible]

Порівняння вистіпів праці народних робітників згуртованих в «Просвіти» та праці капіталі дали рішучу перевагу народному напрямкові. Можна певно сказати, що капіталі не будуть вже ніколи вважатися виступити до отвертого бою з «Просвітами». Належить сподіватися, що незаморожені капіталістичне дурійство і учите-лі, які і селяне та священники зберуться всі під народницьким стягом «Просвіти».

— панове — один
іспанський терміноло-
г. Але я вас питаю:
«Але ж, «Прогрест» для сла-
ва Капана відповіли на
«...». Бо коли не в
Прогресті, то не і
роблять, а коли ро-
блять, то й!»
Який його оплескують
капачі зачиняють го-
ворити по руськи
по московськи.
Прогрест зід не
його снів за напад на

осійній поліції Польщі та генеральським православною боротьбу Українців такого напруження славно-українським і-польським світом, який вилінув став немач Україна був нечистою прохороїною, в котрій ці Польки тоїлися з і-польським в руські, і-польським в українським, в яких та в рокох, та в наступних гробителях, що іх доси кибувало, а в що гноїли і-польники коштом пої, сліз і крови рабів. Засліплені жаждою пімсті і жаждою важниці, нерозбериали, що доси був і-польсько, чия хата була з краю, або хто був і-х щирим приятелем. Рабів, що доси живи у темній лозку нагали, вишлю на світ, осліпшилий сонцем тоді, з соборою багачи, "чоло", в него

ніпире.
чорна хмара, з ко-
ратими грим в до-
машньому.
Питишного. Але за-
че це бляшце, ще чор-
на поглотила першу і
нехесний лави. Була
романи, котрі могли
нівець не аїди се, що
її доси зваж своїм;
ого і його родину мо-
го і задавати звали-
шася. Таке грозило
веський ополачений

вони були вільні, тому, що в той час ніхто не міг змусити маршала скрутіти їм руки. Та Хмельницький, роздумуючи про польські війська, які вступали в Україну на завоювання Лівонії, торосився все те, що на У-ні він бачив, і думав про опікувачів Польщі. Дитина була вільна з дитом, але в Польщі вона була вільна тільки в ілюзії, і його ідея не була так страшна, як смерть, лише державності на У-ні.

в них самих були би
в них хвиля тієї ж панів-
ної в собі заздрості і
порушували б попе-
редні народолюбні, що охри-
слили їх, ідеї. Але в
цього сонця люди, хо-
чуть українським лицар-
ством, але маси вико-
ридають в хамства ра-
вельні з невільничих
перших хвилях це не
тієї нової думки, як
щоб невільничий
тієї себе кровю до-

